

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput. I. Quomodo post obitum Joviani Valentinianus factus est Imperator, qui Valentem fratrem Imperii consortem adscivit. Et quòd Valentinianus quidem Orthodoxus, Valens verò Arianus exstiterit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

SOCRATIS SCHOLASTICI ECCLESIASTICÆ HISTORIÆ LIBER IV.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΜΟΣ Δ΄.

CAPUT PRIMUM.

Κεφ. α΄.

Quomodo post obitum Joviani Valentinianus factus est Imperator, qui Valentem fratrem Imperii consortem adscivit. Et quod Valentinianus quidem Orthodoxus, Valens vero Arianus exstiterit.

Ὅτι ἰοβιανὸς τελευτήσαντος ἑαλεντινιανῶν ἀναγορευθεὶς, ἡ δὴ κοινοῦν τῆς βασιλείας λαμβάνει τὸν ἀδελφὸν ἑαλένιον, ὃς ὅτι ἑαλεντινιανὸς μὲν ἦν ἰσθόθετος, ἑαλένιος ὅ αῤῥιανός.

Cum igitur Imperator Jovianus Dactanis, ut superius dictum est, extremum diem obiisset die decimo tertio Calendas Martii, Consulatu suimet ipsius & Varroniani filii milites ex Galatia progressi, septimo post die Nicæam Bythyniæ pervenerunt: atque ibi communi suffragio Valentinianum Imperatorem renuntiant sexto Calendas Martii, iisdem Consulibus. Fuit hic natione Pannonius, ortus è civitate Cibali. Qui cum ordines ducendos accepisset, maximam rei militaris peritiam ostenderat. Erat autem ingenti animo præditus, eoquæ gradu quem obtinebat, semper superior videbatur. Creatus igitur Imperator, è vestigio Constantinopolim profectus, post tricesimum Imperii sui diem Valentem fratrem in consortium regni assūmit. Et ambo quidem erant Christiani: in fide tamen religionis Christianæ inter se discrepabant. Nam Valentinianus quidem Nicæni Concilii amplectebatur fidem: Valens vero ex anticipata quadam opinione, Ariano dogmati magis adhærebat. Causa porro anticipatæ opinionis illi fuit, quòd ab Eudoxio Constantinopolitano Arianae religionis Episcopo baptismum susceperat. Uterque porro, ejus quam colebat religionis studiosissimus fuit. Postquam tamen ad imperium pervenerunt, moribus inter se longe dissimiles fuere. Etenim prius quidem regnante Juliano, cum Valentinianus Tribunus esset militum, Valens vero inter Imperatoris domesticos militaret, quam

τοῦ δὴ βασιλέως ἰοβιανῆ ἐν δαδασάνοις, ὡς ἔφημεν, τελευτήσαντος τῆ ἑαλεντινιανῆς βασιλείας λαμβάνει τὸν ἀδελφὸν ἑαλένιον, ὃς ὅτι ἑαλεντινιανὸς μὲν ἦν ἰσθόθετος, ἑαλένιος ὅ αῤῥιανός. Τοῦ δὴ βασιλέως ἰοβιανῆ ἐν δαδασάνοις, ὡς ἔφημεν, τελευτήσαντος τῆ ἑαλεντινιανῆς βασιλείας λαμβάνει τὸν ἀδελφὸν ἑαλένιον, ὃς ὅτι ἑαλεντινιανὸς μὲν ἦν ἰσθόθετος, ἑαλένιος ὅ αῤῥιανός. Τὸ δὴ βασιλέως ἰοβιανῆ ἐν δαδασάνοις, ὡς ἔφημεν, τελευτήσαντος τῆ ἑαλεντινιανῆς βασιλείας λαμβάνει τὸν ἀδελφὸν ἑαλένιον, ὃς ὅτι ἑαλεντινιανὸς μὲν ἦν ἰσθόθετος, ἑαλένιος ὅ αῤῥιανός. Τὸ δὴ βασιλέως ἰοβιανῆ ἐν δαδασάνοις, ὡς ἔφημεν, τελευτήσαντος τῆ ἑαλεντινιανῆς βασιλείας λαμβάνει τὸν ἀδελφὸν ἑαλένιον, ὃς ὅτι ἑαλεντινιανὸς μὲν ἦν ἰσθόθετος, ἑαλένιος ὅ αῤῥιανός.

ἔχει ἕκαστος ζῆλον ἐπέδειξαν· ἕνεκα γὰρ ἀνα-
 καζόμενοι, τὰς ζώνας τῆς στρατείας μάλλον
 ἀφιέναι ἤρεον, ἢ ἀφιέναι τὸν χριστιανισμόν·
 ἀλλὰ τότε μὴν ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς, χρεώ-
 δης ὄντων ἀνδράσιν τοῖς δημοσίοις εἶδως, ἐδέξατο
 τὴν στρατείαν ἐκείνην, ὡσπερ ἐδέξαστο ἰουλιανὸν τὸν μετ'
 αὐτοῦ βασιλευσάντα ὑσερον ὃ βασιλευσάν-
 τις, περὶ μὴν τὴν τῶν δημοσίων περιουσίαν, ἐν
 δευτέρῃ σφραγίσσει ἀλλήλοισι ὄντες ἐν ὑγχανόν·
 περὶ δὲ τὸν χριστιανισμόν, ὡς ἐφ' ἑω, διαφωνούν-
 τες, ἐκέλευσε ὁμοίως πρὸς τῶν χριστιανίζοντων
 ἐκέρχωντο· ἐκλελυμένοι μὴν γὰρ, ὅτι μὴ οἱ
 κείνοι συνεκρόται τοῖς ὁμοίως ἄρειανίζουσιν ἐδα-
 μῶς ἢ ὀχληρὸς· ἐλάττω δὲ ἄρειανες ἀνέστησαν
 περιουσίαν, δὲ τὰ τῶν μηλοιαύτα φρο-
 νησίαν εἰργασάτο, ὡς περιουσίαν ὁ τῆς ἰστορίας δη-
 λωσὶ λόγος· καὶ δὴ τὸν χρόνον τόνδε, τὸ μὴ ἐν
 ῥώμῃ ἐκκλησίας περιεστῆκεν λιβερίου· ἐν δὲ
 τῇ ἀλεξανδρείᾳ, τὸ μὴ ὁμοιοσίστις πείσως ἀθα-
 νάσιος· τὸ δὲ ἀρριανίζουσι λέγει, ὅτι μὴ γεώρ-
 γον κατέστησαν οἱ ἀρριανίζοντες· τῶν δὲ καὶ τὴν
 ἀντιόχων ἀρριανῶν ἠγεῖτο ἐν ζώῳ· δηρῶντο
 ὃ καὶ οἱ ὁμοιοσίστις τῶν μὴ γὰρ παυλίνοσ, τῶν δὲ
 μελίτου· περιεστῆκεσαν τῶν δὲ περὶ τὰ ἱεροσό-
 λυμα, κύριλλος ἀντιόχειος ἐκράτει· ἐν δὲ κωνσταν-
 τίνε πόλει, ἐν δόξιος μὴν τῶν ἐκκλησιῶν ἐκρά-
 τει, τὴν ἀρείαν δόξαν διδασκῶν οἱ δὲ ὁμοιοσίστις
 φρονήματα, ἐν μικρῶ οἰκίσκῳ τὰς σωμα-
 γωγὰς ἐποιεῖτο ἐν δὲ τῶν πόλεωσ τὸ μακεδο-
 νιανῆσ Ἰρησκείας, ἐτι καὶ τὰς πόλεις ἐκράτεν
 τῶν ἐκκλησιῶν οἰκῶν οἱ ἐν σελδικείᾳ διδασκῶν
 τῶν δὲ περὶ ἀκακίον· ἐν τοιαύτῃ μὴν δὴ κατε-
 στασε, τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἦν.

A studiosi religionis suæ uterque esset, ostenderat. Cum enim sacrificare compellerentur, militiæ cingulum abjicere, quam religionem suam deserere maluerunt. Verum Imperator Julianus, quippe qui probe sciret eos viros reipublicæ utiles esse, neutrum tunc à gradu militiæ removit: sicut neque Jovianum qui ipsi in imperio successit. Post hæc vero ad Imperium evedti, in reipublicæ quidem curâ pares inter se initio existerunt: in Christiana autem religione discrepantes, ut dixi, dispari modo adversus Christianos se gesserunt. Nam Valentinianus suæ quidem sectæ atque opinionis homines fovebat: Arianos tamen nulla afficiebat molestia. Valens vero Arianos promovere cupiens, eos qui diversa ab illis sentiebant, acerbissime vexavit, sicut in progressu historiæ declarabitur. Per idem tempus Romanæ Ecclesiæ præerat Liberius: Alexandria vero homousianis quidem Athanasius: Arianis vero Lucius præsidebat, quem Ariani post Georgii necem ordinaverant. Apud Antiochiam Arianae factionis Episcopus erat Euzoius. Qui vero consubstantialis fidem illic tuebantur, duas in partes divisi erant: quarum alteri Paulinus, alteri præerat Melitius. Ierosolymorū Ecclesiam Cyrillus denuo obtinebat. Constantinopoli Eudoxius Ecclesiis potiebatur, Arianorum dogma palam prædicans: homousiani vero in exigua quadam ædicula intra urbem collectas agebant. Porro ex Macedonia-norum secta ij qui Seleuciæ ab Acacio dissenserant, Ecclesias suas in singulis urbibus etiam tunc retinebant. Hujusmodi in statu tunc temporis res Ecclesiæ erant.

Κεφ. β΄.

CAPUT II.

Ὅτι ἐκτετατὸν ἔστι τὰ ἱεράρια μέρη γρομάτη, ἐλάττω ἐν
 κωνσταντίνε πόλει ἐπεστῆκεν μακεδονιανῶν, καὶ ἀντιόχων
 τῶν δὲ ἰερῶν, ἐπίτετος· καὶ ὅτι τοὺς ὁμοιο-
 σίστι ἐπέλαττω.

D Quomodo Valentiniano in Occidentem profecto, Valens Constantinopoli degens, Macedonianis ipsum adveniens, & synodum fieri poscentibus id permisit: & quomodo homousianos persecutus est.

Τῶν δὲ βασιλέων, ἐκλελυμένοι μὴν τὰ
 ἱεράρια μέρη ταχέως κατέλαβον· εἰλικε
 γὰρ ἀντιόχων ἐκεῖ περιουσίαν φρονήσιν ἐλά-
 ττω δὲ μικρῶν καὶ τὴν κωνσταντίνε πόλιν ἐπι-
 μέναντι, προσέρχον· πλείστοι τῶν ἐπισκό-
 πων τῆσ μακεδονιαῶν Ἰρησκείας, δεξιτε-
 σὶν τε ἀλλήλῳ γρομάτῃ σῶμα ἐπὶ διορθώσει

Imperatorum vero alter, Valentinianus scilicet, ad Occidentis partes perrexit. Illuc enim Reipublicæ cura eum evocabat. Valens vero cum aliquandiu substitisset Constantinopoli, interpellatus est à plurimis Macedonianæ sectæ Episcopis, ut novam Synodum ad fidem corrigendam fieri
 D d ij